

21/10/2024

Επιμνημόσυνη δέηση για τον Στρατηγό Νικηταρά από τον Μητροπολίτη Πειραιώς

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

Δέηση για τα 175 χρόνια από τον θάνατο του ήρωα του 1821, Στρατηγού Νικηταρά, τελέσθηκε χθες Κυριακή 20 Οκτωβρίου 2024, στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας.

Η δέηση πραγματοποιήθηκε με πρωτοβουλία της Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς, της Αδελφότητας Τουρκολεκαίων ο «Νικηταράς» και τη συμμετοχή του Πολιτιστικού Συλλόγου η «Ενότητα» και εντάσσεται στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...».

Στην ακολουθία του Όρθρου και τη Θεία Λειτουργία χοροστάτησε, ιερούργησε και κήρυξε τον Θείο Λόγο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ.

Μετά το τέλος της Θείας Λειτουργίας εψάλη από τον Σεβασμιώτατο, η επιμνημόσυνη δέηση στην προτομή του ήρωα, στον περίβολο του Γηροκομείου Πειραιώς, παραπλεύρως του Ιερού Ναού.

Ο Σεβασμιώτατος στο κήρυγμα του, μίλησε για το ευαγγελικό ανάγνωσμα της ημέρας που αναφέρεται σε ένα από τα άπειρα θαύματα του Κυρίου μας, που όμως «έχει μία φοβερά και εξαιρετική σημασία και αφορά όλους και όλα», όπως είπε χαρακτηριστικά.

Παρουσιάζει ο Ευαγγελιστής Λουκάς τον Χριστό να πορεύεται στη γη των Γαδαρηνών και εκεί συναντάται με έναν τραγικό άνθρωπο, ο οποίος έχει συλληφθεί στα νύχια σκοτεινού δαίμονα. Έναν άνθρωπο «που έχει χάσει τον εαυτό του, την αυτοσυνειδησία του, την κυριαρχία του, την ύπαρξη του και άγεται και φέρεται από τις ορμές και το μίσος του δαίμονα. Σπάει τις αλυσίδες, κοιμάται μέσα στα μνήματα, είναι ο φόβος και ο τρόμος της περιοχής».

Και αυτός ο τραγικός άνθρωπος, συνέχισε ο Σεβασμιώτατος, συναντάει τον Χριστό και διαμείβεται εκεί μία συζήτηση κολοσσιαίας σημασίας. Αναγνωρίζει το

δαιμόνιο τον Κύριο και παρακαλεί να μην τον βασανίσει. Και όταν το δαιμόνιο αντιλαμβάνεται ότι πλέον δεν μπορεί να έχει χώρο στο τραγικό του θύμα, ζητά την άδεια να εισχωρήσει σε μία αγέλη χοίρων που έβοσκαν στην περιοχή. Και λαμβάνοντάς την, εισορμά στους χοίρους και εκείνοι πέφτουν σε έναν γκρεμό και πνίγονται στη λίμνη Γεννησαρέτ.

«Ο άνθρωπος αυτός ελευθερώθηκε από την κυριαρχία των δαιμόνων και επανέυρε τον εαυτό του και ήτο πλέον ιματισμένος και σωφρονών, χωρίς να επιτίθεται, να υβρίζει, να απειλεί χωρίς να είναι πλέον φόβητρο της περιοχής, αλλά ένας ειρηνικός και ευγενικός άνθρωπος που είχε ξαναβρεί τον εαυτό του.»

Όπως τόνισε ο Σεβασμιώτατος, ενώ κανείς θα περίμενε ότι όλοι οι συντοπίτες του, οι συγγενείς και φίλοι του, θα έχουν εκστασιαστεί και βαθιά εντυπωσιαστεί από το θαύμα, θα έχουν καταнуυγεί από την φιλόανθρωπη επέμβαση του Παναγίου Θεού, διαβάζουμε στον ιερό λόγο του Ευαγγελιστού Λουκά κάτι το εκπληκτικά απίθανο που όμως συνέβη.

«Όταν έμαθαν από τους βοσκούς των χοίρων τί έγινε, πώς θεραπεύθηκε ο συντοπίτης και πώς οι χοίροι έπεσαν στη λίμνη και πνίγηκαν, καθώς είχε εισορμήσει εντός τους ο πονηρός διάβολος, αντί να εκφράσουν στον Κύριο την απέραντη ευγνωμοσύνη τους για το θαύμα, για αυτήν την μεγάλη ευεργεσία να λυτρωθεί ο τόπος τους από τη δράση του σκοτεινού δαίμονα, αυτοί παρεκάλεσαν τον Κύριο να φύγει μακριά, πέρα από την κοινωνία τους και πέρα από τις καρδιές

τους.»

Αλλά, συνέχισε ο Σεβασμιώτατος, ο σκοπός αυτών των ανθρώπων ήταν ένας: να μην τους ελέγχει η αλήθεια και η παρουσία του Θεού στη ζωή τους. Όπως επεσήμανε, ο μωσαϊκός νόμος απαγόρευε τη βρώση του χοιρείου κρέατος και αυτοί οι άνθρωποι παραβίαζαν το νόμο και έκαναν αμαρτωλό εμπόριο τρέφοντας χοίρους και εμπορευόμενοι το κρέας τους με τους Ρωμαίους κατακτητές.

Αυτή η παράβαση του νόμου του Θεού ήταν η αιτία που οι άνθρωποι αυτοί έδιωξαν τον Χριστό και του είπαν να φύγει μακριά. *«Ο σκοπός τους ήταν να μην τους ελέγχει πλέον ο νόμος του Θεού, να συνεχίσουν αμετανόητοι την παράβαση του θείου νόμου, για το υλικό κέρδος το πρόσκαιρο, το εφήμερο.»*

Αυτή όμως η συμπεριφορά των Γαδαρηνών, είναι και η συμπεριφορά του κόσμου ανά τους αιώνες, τόνισε ο Σεβασμιώτατος. Γιατί δεν υπάρχει καμία αιτιολογία της αρνήσεως του θείου λόγου.

«Ο νόμος του Θεού είναι ο νόμος της αγάπης που έρχεται να αγκαλιάσει τον άνθρωπο και να τον σώσει από κάθε είδους τραγικότητα. Ο Θεός από άπειρη αγάπη μας έπλασε και από άπειρη αγάπη μας χαρίζει το νόμο Του, για να μας προφυλάξει από κάθε είδους τραγική κατάσταση.»

Κι όμως εμείς αρνούμαστε το νόμο του Θεού με εμπάθεια, με κακία και επειδή μας ελέγχει η συνείδησή μας, ζητάμε από το Θεό να φύγει μακριά μας. Και όπως παρατήρησε ο Σεβασμιώτατος στη συνέχεια του κηρύγματός του, ο λόγος που αρνείται ο άνθρωπος τον Θεό δεν είναι ούτε η επιστήμη, ούτε οι θεωρίες και η τεχνολογία μας. *«Είναι η αμαρτία. Αυτή είναι η αιτία που θέλουμε να απομακρυνθεί από εμάς ο Θεός. Η αμαρτία όμως γεννά τον θάνατο. Είναι η πηγή όλου του τραγικού γεγονότος της ζωής».*

Όπως οι Γαδαρηνοί έτσι και η ανθρωπότητα παραβιάζει το νόμο του Θεού και αρνείται το Ευαγγέλιο της αγάπης και της αληθείας, για την αμαρτία, για την αισχρότητα, για την χυδαιότητα και την ευτέλεια. Αν κανείς προσεγγίσει λίγο κάθε αμαρτία, «είναι γελοία πράγματα, εντελώς μικρά και χωματένια, σάπια» είπε με έμφαση ο Σεβασμιώτατος.

Η αμαρτία, λοιπόν, είναι η αιτία της αθεΐας, της απιστίας, της αισχρότητας. «Εδώ φτάσαμε να νομοθετήσουμε ακόμη και την παρά φύση ασέλγεια ως δήθεν ανθρώπινο δικαίωμα. Σε αυτό το σημείο της κατάντιας έχει φτάσει ο κόσμος: να θεωρεί ανθρώπινο δικαίωμα την παράχρηση των σωματικών οργάνων και να επιχαίρει για αυτό και να θεωρεί ότι κάτι σπουδαίο έπραξε».

Σε αυτό το τραγικό σημείο βρισκόμαστε, μιμούμενοι τους Γαδαρηνούς και διώχνοντας από τις ψυχές μας, τις οικογένειες μας, τις κοινωνίες μας τον αληθινό Θεό και βάζοντας στη θέση Του τον διάβολο, το ψέμα, την κακία, την εχθρότητα.

Για αυτό αρνούμαστε τον Θεό, τόνισε ο Σεβασμιώτατος, όχι γιατί μπορούμε να αποδείξουμε με τη λογική ή την επιστήμη μας ότι δεν υπάρχει. «Υπάρχει δηλαδή σκοπός, υπάρχει σκέψις, υπάρχει σοφία, δεν υπάρχει τίποτα το τυχαίο, τίποτα χωρίς τη θεία Σοφία και τη θεία Δύναμη.»

Δεν υπάρχει καμία αιτιολογία για την απομάκρυνση μας από το Θεό, μόνο η αμαρτία μας, επανέλαβε ο Σεβασμιώτατος. Για αυτό και αν μετανοήσουμε, αμέσως η καρδιά μας και η ψυχή μας αναζητεί τον Κύριο. «Ο άνθρωπος έχει πλαστεί για να γίνει κατά χάριν Θεός. Είμαστε συγγενείς κατά πνεύμα με τον Κύριο. Αλλά καλούμεθα αυτήν την συγγένεια να την εργαστούμε, να την καλλιεργήσουμε. Γιατί ο Θεός δεν επιβάλλεται, απλώς προβάλλει τον εαυτό Του και όποιος θέλει Τον ακολουθεί και ανοίγει την καρδιά του για να μπει Εκείνος μέσα.

Ο κάθε άνθρωπος είναι μία πόρτα και ο Θεός ένας μεγάλος πεζοπόρος και προσέρχεται και χτυπάει την πόρτα. Ας ανοίξουμε την πόρτα της καρδιάς μας στον Κύριο. Ας μην μιμηθούμε εμείς τους Γαδαρηνούς που Τον έδιωξαν μακριά για την τραγική τους αμαρτία. Ας ζητήσουμε να έρθει κοντά μας, μέσα στις κοινωνίες μας και μέσα στην καρδιά μας

».

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας εψάλη Επιμνημόσυνη Δέηση με αφορμή τη συμπλήρωση 175 χρόνων από τον θάνατο του ήρωα του 1821, Στρατηγού Νικηταρά.

Ο Σεβασμιώτατος κατά την Δέηση, μίλησε με συγκίνηση και ευγνωμοσύνη « για τον μεγάλο άνδρα της πατρίδος και του Γένους μας, τον αρχιστράτηγο του Μοριά Νικήτα Σταματελόπουλο, τον Νικηταρά τον τουρκοφάγο, ο οποίος με το αίμα του, τις θυσίες του, την αγάπη του, την πίστη του, μας έδωσε την ελευθερία του Γένους μας μαζί με τους άλλους ήρωες, μετά από τέσσερα ατέλειωτα εκατόχρονα σκλαβιάς και βάνουσης κτηνωδίας».

Ο αοίδιμος αυτός στρατάρχης του Γένους μας, στο χώρο έξω από το Ναό της Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, τυφλός και μόνος, επαιτούσε για να επιβιώσει μετά από την ηρωική και ανεπανάληπτη προσφορά του.

«Και του ζητούμε αιώνια συγγνώμη και τον μεγαλύνομε και τον γεραίρομε αυτόν τον άνδρα που μας χάρισε ο Θεός, για να γίνει όργανο της ελευθερίας Του».

Εξέφρασε, τέλος, ο Σεβασμιώτατος την ευγνωμοσύνη της τοπικής μας Εκκλησίας στην Αδελφότητα Τουρκολεκαίων «Ο Νικηταράς», που διακρατεί άσβεστη τη

μνήμη του ήρωα, αλλά και που προβάλλει στη διάδοχη γενιά τα ηρωικά πρότυπα που έχουμε τόσο ανάγκη για να υπάρχουμε ως Έθνος.

«Έχουμε μεγάλη ανάγκη να εμπνεόμαστε για να αποκτούμε εθνικό φρόνημα. Και εθνικό φρόνημα δεν θα προσλάβουμε ούτε από την τηλεόραση, ούτε από την κινητικότητα του αισχρού καιρού μας, αλλά μόνον από το αίμα και τη θυσία των μαρτύρων και των ηρώων του Γένους μας. Για να γίνουμε ασπίδα σε κάθε είδους επιβούλους της πατρίδος.»

Στη συνέχεια εψάλη δέηση από τον Σεβασμιώτατο στην προτομή του ήρωα, στον περίβολο του Γηροκομείου Πειραιώς, παραπλεύρως του Ιερού Ναού. Στεφάνια κατέθεσαν η εκπρόσωπος του Δημάρχου Πειραιώς και Εντεταλμένη Δημοτική Σύμβουλος Πολιτισμού κα Σταυρούλα Μέντη, ο Πρόεδρος της Κοινοτικής Ενότητας Τουρκολέκα, ο Πρόεδρος της Αδελφότητα Τουρκολεκαίων ο «Νικηταράς» και εκπρόσωπος της Ενώσεως Νέων της περιοχής, ενώ η Φιλαρμονική του Δήμου Πειραιώς παιάνισε τον Εθνικό μας Ύμνο.

